

Dagsordenens pkt. 2

Bestyrelsens beretning om selskabets virksomhed

a. formandens beretning

b. styrelederens beretning

HEDESELSKABET

Munkehatten 9
5220 Odense SØ

Telefon 66 15 46 40
Telefax 66 15 48 99

Miljø- og Energidivisionen

Kommunaldirektør

Dato

11/4-95

H. Thomsen

✓ Ifølge aftale
I henhold til brev/tlf
Til orientering
Til godkendelse
Til videre foranstaltning
Kommentarer ubedes
Til underskrift
Kan beholdes
Ønskes retur
Ring venligst

Herved følger "tekniske beretning" til brug ved Høstbørg Plan-
dagens Generalforsamling

Kopi sendt til Hans H. Brøn
Poul

H. Thomsen
Venlig hilsen

Antallet af aktionærer i Houborg Plantage tog i 1994 et ryk op ad og udgjorde ved en optælling forud for generalforsamlingen i alt 499. Det højeste antal vi har haft indtil nu.

Samtidig er der sket en række ændringer indenfor aktionærkredsen, idet i alt 114 aktier har skiftet ejer i det forløbne år.

Årsagen hertil er let at finde.

Som det blev oplyst på sidste års generalforsamling, var I/S Høllund Søgaard Plantage, der da var vor største aktionær, af finansielle årsager interesseret i at afhænde sine aktier i Houborg Plantage.

Og selskabet forudsatte, såfremt aktierne ikke kun skulle udbydes på det frie marked men først tilbydes vore aktionærer, at vi var behjælpelig med at fremsende selskabets salgstilbud til vore aktionærer.

Det arbejde påtog vi os og søgte det udført på en sådan måde, at sælgeren kun blev bekendt med navnene på de af vore aktionærer, der som købsinteresserede selv henvendte sig til sælgeren.

Flere af vore aktionærer benyttede sig af lejligheden til især at købe en 200 kr. aktie, og Hedeselskabet, der overtog en større aktiepost, er nu vor største aktionær.

Vor bistand med udsendelsen af salgstilbudene blev i øvrigt også til fordel for os. Den gav os mulighed for at kontrollere adresseoplysningerne i vor aktionærfortegnelse, da vi modtog alle returbrevene, d.v.s. de breve som postvæsenet ikke kunne udbringe på grund af adressatens flytning eller død.

Der kom mange breve retur. Men selvom der er gjort et grundigt stykke arbejde for at fremskaffe den nye adresse, er der sta-

dig aktionærer, hvis adresse er os ubekendt.

Fra bestyrelsens side skal vi derfor bede aktionærerne om, at der ved flytning snarest foretages meddelelse om den nye adresse til Poul Henrik Bruun - hans telefonnummer og adresse står på regnskabet - så vor aktionærfortegnelses adresseoplysninger altid er a jour. Kun derved kan vi være sikre på, at hvad der fra vor side udsendes til aktionærerne - f.eks. som i år, hvor vi fremsendte vort regnskab m.v. - også kommer aktionærerne i hænde.

Da alle aktier skal være noteret på navn, skal vi samtidig bede om, at enhver der erhverver en aktie, det være ved køb, ved gave eller ved arv snarest efter erhvervelsen får ejerskabet noteret i aktiebogen.

Som det er sædvane, vil jeg gerne samtidig her, hvor jeg har lejlighed til det, på bestyrelsens vegne byde de nye aktionærer velkommen som aktionær i Hovborg Plantage. Og det er vort ønske, at de må føle sig virkelig velkommen i aktionærkredsen.

Og det er vort håb, at også de må have forståelse for den forpligtelse, vi som aktionærer har for at skulle fortsætte det arbejde, som plantagens stiftere påbegyndte.

✱

På sidste års generalforsamling oplyste jeg, at vi få dage før var blevet spurgt om, hvorvidt vi ville være interesseret i at erhverve et areal i størrelsesorden 35-45 ha af Høllund-Søgaard Plantage, der er beliggende ind til Houborg Plantage.

For de, der ikke kender til Høllund-Søgaard Plantage og ejerskabet bag den, bør jeg nok kort ridse baggrundshistorien op, som den er fortalt mig.

Plantagen ejes af et interessentskab, og de 5 interessenter er alle efterkommere af Enrico Dalgas. Han erhvervede i 1877 en forfalden hedegård til beplantning og fik en mand, der som Dalgas var interesseret i hedens beplantning, grosserer Holger Pedersen, til at skyde penge i projektet. Senere blev Dalgas på en noget utraditionel måde eneejer. Parterne havde nemlig lavet den aftale, at den længstlevende skulle arve plantagen. Og da Holger Pedersen var meget ældre end Dalgas, var det naturens orden, at Dalgas overlevede ham med 22 år.

I interessentskabet stod man i 1993 overfor et kommende generationsskifte, da en af interessenterne ønskede at udtræde. Der skulle skaffes disponibel kapital, hvorfor 200 ha af plantageejendommen blev udbudt til salg, medens hovedbygningen med 72 ha plantage skulle bevares i familiens eje. Men en sådan udstykning og salg er i modstrid med skovlovens § 12 og kunne derfor ikke gennemføres.

Sådan stod sagen, da vi blev spurgt.

Inden jeg fortsætter, skal jeg stærkt betone, at hvad jeg her-
efter oplyser i sagen alene er til orientering for vore akti-
onærer og må ikke - af forståelig hensyn til interessenterne
bag Høllund-Søgaard Plantage - refereres og viderebringes i
dags- eller ugepressen.

Men tilbage til forespørgslen, som vi straks efter sidste års generalforsamling besvarede med at oplyse, at vi var interesseret i at købe de ca. 45 ha af Høllund-Søgaard Plantage. Og så ventede vi på en indbydelse til en forhandling om pris og vilkår, og hvad man ellers drøfter under en handel.

Men indbydelsen kom ikke. I stedet blev vi hen i august bedt om at afgive et skriftlig tilbud samt en kortskitse over det areal, vi ønskede at købe. Det gjode vi så og fik som foreløbig svar den oplysning, at tilbuddet ville blive forelagt familien, samt at vi senere, når der forelå en afklaring, ville høre nærmere.

Vi nåede frem til den 15. oktober, som vi havde sat som sidste frist for besvarelse af vort tilbud. Men der kom intet svar.

En af interessenterne, professor Vibeke Dalgas, og en medinteressent havde imidlertid en så stor veneration overfor Høllund-Søgaard, som de ønskede at bevare i familiens eje omend i reduceret form, at hun ringede mig, beklagede at vi ikke havde fået svar og bad om et møde med os.

Der var nu ikke længere kun tale om een men om to interessenter, som ville udtræde af interessentskabet. Det krævede flere disponible midler, eller sagt på en anden måde, der skulle sælges et væsentlig større areal af plantagen. Også det problem syntes at kunne klares, og på et møde i Hovborg den 31. oktober blev den fornødne finansieringsplan herfor udarbejdet.

Det var ikke professor Vibeke Dalgas og hendes medinteressents skyld, at planen faldt til jorden. Men en intern aftale indenfor selskabet holdt ikke, og beløbet, der skulle skaffes, blev millioner større.

Det var med vemod, Vibeke Dalgas meddelte os dette og samtidig forudså, at hele plantagen nu måtte udbydes til salg, for at finde en køber, hvilket kunne være vanskeligt i 1994. I dag, hvor opsvinget er i gang, er det sikkert lettere.

Den spire af optimisme samt forventning om bedre priser for vore træeffekter, jeg gav udtryk for i beretningen på sidste års generalforsamling, blev især i de seneste måneder af 1994 til virkelighed, selvom der endnu er et stykke vej til et forsvarlig dækningsbidrag. Men dette skal ikke gøre skår i glæden over, at vi trods alt synes på vej mod et mere bæredygtig skovbrug.

Ved indgangen til 1994 tegnede udsigterne sig meget mørke for plantagen. Træpriserne var helt i bund samtidig med, at kravene til træeffekternes kvalitet var forøget. Det var så absolut købers marked.

Ser vi på de statistiske oplysninger, der foreligger for tiden op til 1994, forstås det måske bedre, at det så ofte var de lidt pessimistiske toner, der blev slået an, når talen var om skovbrugets rentabilitet og bæredygtighed.

Lad mig nævne et par tal.

Regnet i faste priser var faldet i salgspriserne for nåletræ på gennemsnitlig 6 - 8 % om året i perioden 1986 til 1993. Og alene fra 1992 til 1993 faldt salgspriserne ca. 20%, og dækningsbidraget faldt på samme tid ca. 37%. Det var således ikke uden grund, at mange indenfor skovbruget var betænkelig ved, hvordan fremtiden ville forme sig.

I dag er det nemt at se, at det var den rigtige disposition. vi traf i 1992, hvor al hugst og udtynding, der ikke fagligt set var absolut nødvendig, blev udsat til bedre tider. Også selvom det bevirkede, at hugsten derved blev reduceret til den laveste i mands minde og gav anledning til store negativ ladet - men dog sande - overskrifter i dagspressen som "HUGSTEN STOPPER I HOVBORG" og "SKOVDRIFT SKÅRET TIL RODEN".

I 1994 er årets hugst igen vokset, bl.a. på grund af en del nødvendige gennemhugninger, der ikke burde udsættes længere. Men ellers er det især salget af pyntegrønt og juletræer, der er steget kraftig og her som i hundrede af andre plantager er med til at forbedre regnskabet.

Året overskud efter skat blev i 1994 på 154.399 kr.

Om anvendelsen af det regnskabsmæssige overskud har bestyrelsen besluttet at foreslå generalforsamlingen, at dette fordeles med

80.000 kr. i udbytte til aktionærerne

meden restbeløbet 74.399 kr. overføres til næste år.

Var udsigterne ved indgangen til 1994 mørke for skovbruget i almindelighed, var de ikke bedre for dem, der som os gerne vil fortsætte med at have et rimeligt afkast af sin kapital.

Gennem hele 1993 var renten faldende og var ved årsskiftet den laveste i mange år. Likvide midler anbragt i banker og sparekasser gav en minimal rente, og prisen for de obligationer, det var ønskeligt at anbringe ledig kapital i, lå væsentlig over pari.

Ved årsskiftet 1993/94 var pengemarkedets analytikere - de personer, hvis prognoser er så bestemmende for de råd, der gives bl.a. obligationskøbere og -sælgere - enige om, at den lange rente ikke ville stige men året ud ville holde sig omkring og måske endda lidt under 6%.

Men de tog gruelig fejl. I stedet for 6% steg renten og kom til at ligge omkring 9% med væsentlige kursfald til følge.

Det gav anledning til - hos os som hos 1.000 andre med obligationsbeholdninger - at se nærmere på beholdningens sammensætning og foretage eventuelle fornødne ændringer.

Det medførte, at regnskaberne hos banker og kreditinstitutioner næsten alle udviste negative resultater.

Og det var vel en medvirkende årsag til, at vort daværende lokale pengeinstitut måtte bukke under med de barske følger, dette medførte.

Og - selvom vi ikke mistede penge derved - var dette måske det værste resultat af det ikke forudsete kursfald.

Vore absolut største værdier er investeret i plantagen. Og, som naturligt er, søger bestyrelsen at holde sig orienteret om udviklingen i plantagen og om plantagens tilstand i det hele taget.

Gennem årene har plantagen været udsat for mange af naturens destruktive kræfter som stormfald, salt- og vindsvidning, tørke, sen nattefrost og billeangreb, og hver gang er det lykkedes at få forholdene retableret.

Det er derfor med en rimelig tilfredshed, at vi overfor generalforsamlingen kan oplyse, at plantagens tilstand som et helhed fortsat kan betegnes som tilfredsstillende.

Men ting kan altid gøres bedre. Og det gælder også for planter.

Når bestyrelsen har været på besigtelse i plantagen, er det ikke usædvanlig, at der undervejs eller på et følgende møde fremsættes tanker til drøftelse om ændringer, der ikke umiddelbart synes rentable, heller ikke er absolut nødvendige, men som på sigt kan være med til at forbedre eller på anden måde ændre forholdene i plantagen positivt.

Men det er samtidig opgaver, hvis gennemførelse ikke kan undgå at reducere det årlige driftoverskud i hvert fald i de år, hvor opgaverne gennemføres.

Bestyrelsen har derfor besluttet, at generalforsamlingen i år skal orienteres, forinden der træffes nogen beslutning om gennemførelse af opgaver, der kræver et sådant kapitalforbrug.

Lad mig derfor nævne et par af de opgaver, som har været på tale, men som der endnu ikke er lavet endelige beregninger over.

Det kan være opgaven i en videre udstrækning end nu at etablere løvtræsbælter, især i plantagens vestlige side, samt at etablere lærke- og løvtræsbælter langs veje inde i de enkelte afdelinger, som stabiliserende bælter, der kan være med til bryde plantagens monotone opbygning og måske samtidig formindske stormfald og vindslid.

Og det kan være en rydning - over nogle år - af den gamle bjergfyrafdeling i Risbøl Sande, hvor jordens bonitet er meget dårlig. Det ses tydelig på bevoksningen, der kun er egnet til flisning efter en rydning. I stedet kunne f.eks. og ligeledes over nogle år de højeste arealer tilplantes med skovfyr, medens resten fik lov at springe i lyng.

Begge de to opgaver vil samtidig være med til at forskønne plantagen på en positiv måde.

Det er derfor bestyrelsens håb, at der kan vindes forståelse for sådanne opgavers gennemførelse trods det kapitalforbrug, det kræver.

✱

Gennem de senere år er oplysningerne i selskabets årlige regnskab væsentlig forøget ud fra ønsket om at give aktionærerne den bedst mulige orientering om selskabets økonomiske tilstand.

Den samme grundholdning ligger også bag bestyrelsens årlige beretning på generalforsamlingen, hvor vi ikke blot konstaterer om året er forløbet tilfredsstillende men også søger at informere om, hvorfor det gik, som det gjorde.

En tilsvarende holdning har vi også, når vi viser aktionærerne rundt i plantagen. Det er ikke Potemkins kulisser, men forholdene som de er, De får at se. For vi ved alle, at i en he-deplantage som Houborg plantage med dens vekslende bonitet vil der både være noget, der lykkes godt og noget, der lykkes knap så godt.

Af informationer kan man imidlertid både få for mange og for få, og begge dele er lige dårlig.

Det er mit håb, at den information vi giver selskabets aktionærer, hvad enten det sker i regnskabet, i beretningen eller under en rundvisning i plantagen hverken er for mange eller for få men netop den mængde, de har brug for som aktionærer i Houborg Plantage.

✱

10.

Som det har været en tradition nu snart gennem mange år, er bestyrelsens beretning opdelt i to dele, dels i en almen beretning, der aflægges af formanden, og dels i en fyldig teknisk beretning, der aflægges af skovrideren på bestyrelsens vegne.

Denne tradition skal jeg ikke bryde. Men forinden jeg overlader ordet til skovrider Oppermann for aflæggelse af den tekniske beretning, finder jeg anledning til at rette et par ord til de mange, jeg eller bestyrelsens øvrige medlemmer har haft kontakt med i det forløbne år.

Vi er fra bestyrelsens side meget glade for den interesse, aktionærerne viser for Houborg Plantage, og for det gode samarbejde vi udadtil har til naboplantagerne, Hede-selskabet, jagtselskabet og de mange andre, vi har kontakt med.

Der skal også herfra lyde en tak til skovrider Oppermann, skovfoged Herskind og hans arbejdere i plantagen for godt udført arbejde i det forløbne år til gavn for Houborg Plantage.

Og selv vil jeg gerne runde disse ord af med en tak til bestyrelsens medlemmer og til revisorerne for et godt samarbejde i det forløbne år.

✱

Beretning for A/S Houborg Plantage - 1994

Pris- og afsætningsmæssigt blev 1994 et godt år for plantagen.

Vi har igen kunnet sælge vore produkter til priser, der navnlig i årets 2. halvdel begyndte at ligne de priser, vi havde før skovbrugets krise satte ind i 1991.

Med til det positive hører også, at Dansk Skovforening efter flere års forhandlinger med skattemyndighederne har opnået en reduktion af skovbrugets grundværdiprocent, hvilket vil medføre en reduktion af ejendomsskatterne med 1/3, med tilbagevirkende kraft fra 1992.

På grund af den forbedrede afsætningssituation nåede årshugsten op på: 1.530 m³ mod budgettet 1.065 m³. Af merhugsten er dog den væsentligste del brændselsflis.

Den overvejende del af hugsten er taget som gennemhugning i afd. 16 og 19 i plantagens centrale del, i afd. 37 - 38 - 39 i den vestlige del og i afd. 45 - 46 omkring Bimads' hus.

Tyndingsopgaver i ung gran er udført som nedskæring til brændselsflis i afd. 11 og 18, og årets flisproduktion på: 411 m³ er fremkommet ved flisning af træer nedskåret i 1993 (afd. 27 - 30 - 34 - 43).

Vi har ikke noget økonomisk overskud på dette produkt, men vi har fået udført et stykke nødvendigt plejearbejde, uden de store omkostninger.

Årets samlede hugst nåede som nævnt op på: 1.530 m³ (1993: 351 m³) hvoraf: 102 m³ blev aflagt som uafk. tømmer, 235 m³ som korttømmer, 290 m³ som lameltræ til PLUS i Vejen, 49 m³ som emballagetræ, 389 m³ som cellulosetræ, 411 m³ som flis, og 54 m³ som brænde m.m., hovedsagelig selvhugger-brænde.

Plantagens produktion af juletræer har omfattet: 732 stk Nordmannsgran juletræer, der indbragte en gennemsnitspris på: 54 kr/stk, og 316 stk Rødgran juletræer til en gennemsnitspris på: 19 kr/stk.

Endvidere er der solgt: 9.818 kg Nordmannsgran grønt til: 7,00 kr/kg.

Ser vi på råtræsituationen kan vi med glæde konstatere, at der i 1994 er opnået en stabilisering af nåletræsmarkedet, og at århundredets formentlig værste krise med rekordlave træpriser, i 1994 afløstes af væsentlige prisstigninger og et kraftigt efterspørgselspres.

Den positive udvikling skyldtes primært, at Europa ikke længere blev oversvømmet af billigt canadisk træ. Stigende efterspørgsel i USA har fået canadiske eksportører til igen af koncentrere sig om dette mere "naturlige" marked, og det har igen givet plads til, at de nordiske lande kan afsætte træ til stigende priser.

Nok har Rusland og de Baltiske lande øget deres pres på det europæiske

marked, men fortsat er hverken produktkvalitet eller leveringssikkerhed af særlig høj klasse.

En medvirkende årsag til den fortsatte stigning i råtræpriserne gennem året har også været savværksindustriens øgede muligheder for gennem de seneste års rationalisering af produktionsapparatet, at gøre sig gældende på eksportmarkederne.

Med den lave indenlandske byggeaktivitet har dette været en nødvendighed for at overleve.

Før krisen i skovbruget eksporterede danske savværker næsten ikke træ til udlandet, men for at overleve er der nu opbygget en eksport på omkring 50% af produktionen.

Ser vi specielt på prisudviklingen bragte forhandlinger i december måned 1993 (6. december) endelig den længe ventede prisstigning på råtræet. Baggrunden herfor var den gunstige prisudvikling på savværksflis, hvor det i løbet af efteråret var lykkedes danske eksportører at tegne kontrakter med den skandinaviske papirmasseindustri om leverancer af flis fra Danmark til priser der lå ca. 20 kr/m³ højere end hvad man hidtil havde opnået på hjemmemarkedet (Novopan og brændselsflis).

Endvidere havde priserne på de danske savværkers færdigvareproduktion udviklet sig gunstigt. Der var opnået bedre priser på eksportmarkederne - primært Tyskland og England - og på hjemmemarkedet var afsætningen blevet forbedret på grund af tømmerhandlernes problemer med at skaffe tilstrækkelige leverancer fra det øvrige Skandinavien.

Forhandlingerne i december 1993 resulterede i nye fælles vejledende priser, der indebar prisstigninger på 20 kr/m³.

Efter 3 års prisfald på tømmeret var der således endelig opnået en svag prisstigning, med en gennemsnitspris på 264 kr/m³, der skal sættes i relation til en pris i slutningen af 1990 på 402 kr/m³!

I de første måneder af 1994 udvikler nåletræsmarkedet sig stadig mere positivt. For de danske savværker er der sket en markant forbedring af afsætnings- og indtjeningsforholdene, og produktionen er kun begrænset af den tilgængelige råvaremængde, der til tider ikke er tilstrækkelig, fordi skovene er tilbageholdende med hugst på grund af det opadgående marked.

Allerede i begyndelsen af marts måned (7. marts) aftales der nye vejl. priser mellem Træindustrien og Danske Skoves Handelsudvalg, og fra da af tager tingene fart med nye pris aftaler næsten månedligt, frem til midten af september måned, indenfor hvilket tidsrum gavtræ-priserne stiger omkring 30%.

I løbet af foråret 1994 lykkedes det for de danske eksportører af cellulosetræ

at forhandle sig til bedre priser og afsætningsmuligheder, således at prisen på frisk gran (rødgran og sitka) pr. 14. april steg med 30 kr/m³ til 200 kr/m³, og prisen på cellulosetræ af blandet nål pr. 26. april ligeledes steg med 30 kr til 185 kr/m³. Celluloseindustriernes mangel på råvarer og faldende færdigvarelagre - bl.a. affødt af stigende leveringsvanskeligheder fra Rusland og de Baltiske lande - var baggrunden for de opnåede prisstigninger.

I december måned blev prisen på cellulosetræ - gran hævet med yderligere 30 kr til: 230 kr/m³, og prisen på cellulosetræ - blandet nål med 20 kr til: 205 kr/m³, og da endvidere tømmerpriserne i Sydsverige var stadig stigende, og man havde forventninger om øgede priser på savværksflis, enedes skovene og Træindustrien, i januar måned 1995, om prisforhøjelser på grantræeffekterne på omkring 8%.

Vi sluttede således med priser der for eksempel for uafkortet tømmer - rødgran klasse B, 21 - 25 cm, kom op på: 375 kr/m³. Korttømmer, 12 cm top, længde 2,75 - 3,65 m, 305 kr/m³, og emballage træ, uændret: 279 kr/m³.

I januar måned 1995 var der også prisforhandlinger med Novopan Træindustri og også her enedes man om prisforhøjelser på 15 - 20 kr/m³, således at eks. vis 2 - 3 m spånpladet træ kom op på: 210 kr/m³.

I den omtalte periode (december 1993 - januar 1995) har der alt i alt været prisstigninger på 40 - 45%, og dermed er vi igen ved at nærme os et prisniveau, som kan give et acceptabelt driftsresultat i nåleskovsbruget.

Salget af juletræer på landsplan var i 1994 præget af det stærkt reducerede udbud af nordmannsgrantræer, som man i nogen grad søgte at erstatte med nobilis.

Juletræssæsonen må betegnes som den bedste i mange år. Stor efterspørgsel - høje priser - for nordmannsgran 10 - 20% over de vejledende priser - og en nem sæson, hvor de fleste træer allerede var solgt i august-september måned.

Udbuddet af nordmannsgran i indeværende år vil formentlig komme til at ligge på samme niveau som i 94, og efter flere år med kraftige prisstigninger, kan der ikke forventes yderligere prisstigninger.

Salget af rødgran juletræer gik tilfredsstillende, selvom udbuddet var større end efterspørgslen. Fremover må man imidlertid forvente en stadig stigende konkurrence på rødgranmarkedet. Belgien har en målrettet kvalitetsproduktion - lokalt produceres der rødgran næsten overalt i Europa, og specielt Østeuropa sender mange billige rødgran på markedet. Så det er nok ikke rødgran man primært skal satse på i sin fremtidige juletræsproduktion.

Pyntegrøntsæsonen gik også godt med god efterspørgsel og gode priser. Den tørre og varme sommer, og den fugtige eftersommer forårsagede en forlænget vækstsæson og dermed dårlig afmodning af Nobilis og specielt Nordmannsgran.

Den dårlige afmodning gav en del nåletabsproblemer, specielt for de tidligt oparbejdede Nordmannsgran partier fra midt i oktober måned. For plantagerne her på egnen har problemerne imidlertid været minimale.

Af hensyn til markedet i 1995 er det nok væsentligt at holde priserne i ro.

Produktionen herhjemme af Nobilis er stigende, men efterspørgslen faldende, medens det omvendte er tilfældet for Nordmannsgran.

Fremover må vi nok indstille os på, at alene den bedste del af vores produktion kan afsættes på eksportmarkederne, i skarp konkurrence med lande som Tyskland, Frankrig, Irland og Skotland, hvis produktion er stærkt stigende og af en stadig bedre kvalitet.

Ud over skovningsarbejdet er der foretaget gentilplantning af ca. 1,5 ha til en samlet udgift på: 28.627 kr., omfattende pløjning, plantning, planter og sprøjtning mod snudebiller. Gentilplantningen er foretaget i afd. 1 og 43 med Sitka og Lærk. Der er udført kultur- og bevoksningspleje til en samlet udgift på: 33.743 kr., omfattende dels efterbedring, og dels sprøjtning mod græsukrudt, nedskæring af løvtræopvækst, gødskning og sprøjtning mod lus i pyntegrøntkulturene.

Under skovvedligeholdelse er anvendt: 11.702 kr. Heraf er anvendt 10.912 kr. til vejvedligeholdelse og slåning af rabatter, og 790 kr. til publikumsfaciliteter ().

Ud over udgifter til den primære drift, er der til drift og vedligeholdelse af plantagens huse brugt ialt 13.447 kr., der ud over reparation af vandpumpe (1.072 kr) og service på vandrensnings-anlægget (766 kr) i skovfogedboligen, samt kalkning (5.259 kr) og reparation af cirkulationspumpe (1.227 kr) i "1915"-huset, udelukkende omfatter udgifter til renovation og skorstensfejning i skovens huse.

Hertil kommer bygnings brandforsikring og bygnings kasko for skovens huse på ialt: 15.263 kr.

Den samlede lejeindtægt udgør: 54.452 kr.

Plantagens maskinstation har i 1994 indtjent ialt: 29.980 kr., hvoraf 13.635 kr eller ca. 45% hidrører fra arbejdsopgaver i Hovborg plantage, medens de 55% af indtægten hidrører fra løsning af arbejdsopgaver i naboplantagerne.

Af traktorens totale timeforbrug (128 t) er den overvejende del af tiden 85 % anvendt til vejvedligeholdelse og udspreddning af gødning m. v, medens kun 15% er anvendt til udslæbningsopgaver.

Maskinstationens driftsoverskud før afskrivning udgjorde: 627 kr.

1994 blev alt i alt et positivt år for skovbruget. Vi oplevede, som tidligere nævnt, i 1994 et vendepunkt i træpriserne med en gennemsnitlig prisstigning i perioden på 40 - 45%.

Efter flere års tovtrækkeri med myndighederne kom Skovforeningen igennem med en reduktion af skovenes grundværdiprocent fra 35% til 25%, med tilbagevirkende kraft fra 1992, hvilket medfører en tilsvarende nedsættelse af grundværdierne og dermed en tilbagebetaling i størrelsesordenen 1/3 af de betalte ejendomsskatter for årene 93 og 94, ligesom beskatningsniveauet for 95 og fremover reduceres.

Resultatet af Skovforeningens indsats er en kærkommen håndsækning til det betrængte skovbrug og et skridt på vejen mod afskaffelse af den indkomstuafhængige skat på produktionsjord.

Endvidere er der i begyndelsen af 1994 vedtaget en ny lov om produktudvikling for skovbruget, der skal forbedre skovbrugets konkurrenceevne, og der er indgået en biomasseaftale, der indebærer en øget anvendelse af biobrændsler i centrale kraftværker. Senest i år 2000 skal der bruges 1,2 mill tons halm og 0,2 mill tons træflis til fyring.

Af andre lovmæssige tiltag, der blev gennemført i 1994, kan nævnes, at det i forbindelse med regeringsomdannelsen i september 1994 blev politisk besluttet at flytte privatskovbruget fra Landbrugsministeriet til Miljøministeriet, hvor statsskovbruget i forvejen hører hjemme.

Beslutningen blev offentligt bekræftet ved kongeligt dekret af 13.10.1994.

Af de sager der iflg. dekretet er overflyttet til Miljøministeriet, og som umiddelbart kan have vores interesse, kan nævnes sager om tilskud til skovbrugets konsulentordning og sager om tilskud til skovforbedrende foranstaltninger.

Ved den nye naturbeskyttelseslovs ikrafttræden den 1. juli 1992 ændredes adgangsreglerne til naturen bl.a. således, at det nu også er tilladt at færdes på cykel i de private skove på anlagte veje og befæstede stier.

Da Naturbeskyttelsesloven normalt forhindrer at ejeren kan forbyde publikums adgang, har Miljøministeriet i 1994 indgået en endelig aftale med Dansk Skovforening, Dansk Erhvervsjordbrug, Dansk Familielandbrug og De Danske Landboforeninger om en kompensationsordning, hvorefter staten dækker de økonomiske tab, som følge af visse publikumsskader.

Ordningen omfatter brand-, tyveri- og hærværksskader som kan henføres til publikums adgangsret til private skove, udyrkede arealer eller markveje og stier i henhold til Naturbeskyttelsesloven.

Derudover er også skader i forbindelse med orienteringsløb og lign. omfattet,

selv om sådanne arrangementer kræver ejerens tilladelse.

Det er en forudsætning for ordningen, at den enkelte jordbruger har tegnet en forsikring, der dækker den pågældende driftsform (for plantagerne eksempelvis - en gentilplantningsforsikring).

Erstatningsberettigede er foruden ejeren også en eventuel forpagter, lejer, ejerens ansatte, samt skoventreprenører eller maskinstationer der udfører opgaver som et led i den normale drift af arealet.

Af skader der er omfattet af ordningen kan bl.a. nævnes:

- skader på skovbevoksninger og opskovede effekter, skader på landbrugsafgrøder
- skader på driftsbygninger, maskiner m.m. der bruges ved den jordbrugsmæssige-, herunder jagtmæssige anvendelse.
- indbrud i aflåst skurvogn
- oprydning efter større, samlede affaldslæsninger, med mindre af læsningen er foretaget umiddelbart op til offentlig vej.

Af skader der ikke omfattes af ordningen kan nævnes:

- skader der forudsætter brug af eller skyldes motorkøretøj, knallert eller ridning
- tyveri af håndværktøj, der er efterladt under åben himmel

Skader der medfører tab på 1.000 kr eller derunder, er ikke omfattet af ordningen.

For at få erstatning skal skaden være anmeldt til politiet senest 8 dage, og til Skov- og Naturstyrelsen senest 4 uger efter at skaden er opdaget.

Med den udvidede adgang til de private skove skal Miljøministeriets hidtidige, brune adgangsskilte med ordensreglerne påtrykt, erstattes af nye, der netop er færdiggjorte, og som kan bestilles gennem jeres skovfoged.

Klima og sundhedstilstand

1994 var også vækstmæssigt et godt år for plantagerne med rigelig nedbør, ingen frostskafer af betydning, og skadelige insekter - her tænkes navnlig på typografen - prægede kun skovbilledet i beskedent omfang.

De store nedbørsmængder faldt i månederne: januar - marts - juni - august og september, og lå 75 - 100% over normalen.

Navnlig huskes et usædvanligt tordenvejr (tordenstorm) den 29. juni, der lokalt gav op til 40 mm nedbør - og den 12. august, hvor eks.vis Brørup fik 73 mm.

Men specielt juli måned bød på flere klimarekorder. Nedbøren var rekordlav med et landsgennemsnit på 15 mm mod normalt 74 mm. Middelttemperaturen lå på 19,4° C og blev hermed den varmeste juli, og den varmeste kalendermåned siden Meteorologisk Institut startede sine målinger i 1874. Højeste temperatur blev 34,3° C målt den 25. juli i Klitmøller. Antallet af solskinstimer slog også den hidtidige rekord med 342 solskinstimer.

Bortset fra de meget varme juli og august måneder var året således karakteriseret ved den meget rigelige nedbør, som ved målestationen i Stilde plantage blev opgjort til: 1.237 mm (1993: 985 mm).

Skov- og Naturstyrelsen har siden 1987 overvåget de danske skoves sundhedstilstand som et led i en fælles-europæisk overvågning af sundhedstilstanden for udvalgte træarter.

For specielt rødgran, som har vores interesse, synes sundhedstilstanden at have stabiliseret sig i 1994, hvilket tyder på, at forværringen i sundhedstilstanden går langsommere end før.

Dette stemmer også med det billede vi har af plantagerne heromkring.

Typografangrebene har således også været mindre synbare, men den varme og tørre sommer og det efterfølgende milde efterår har desværre fået typografbeholdningen til at stige igen i indeværende forår.

08.03.1995

L. Oppermann

Det Danske Hedeselskab
Ribe skovdistrikt
Hovborg skovpart

Fhv. kommunaldirektør
H.T. Thomasen
Genvejen 4
6780 Skærbæk

25/3 1995
J.nr. 20881453

Vedr. årsberetning

Tak for sidst, det var sjovt at se "slottet" i Klelund plantage, jeg har aldrig været inde, det er jo meget velholdt.

Jeg forstår ikke de manglende papirer, men nu sender jeg dem. Ajourføring af bevoksningsbeskrivelse. Her fremgår det at 0,85 ha i afdeling 1 er tilplantet med sitkagran (sgr). 0,43 ha i afd. 43c er tilplantet med sitkagran og nogle rækker lærk mod vest. I afd. 41 er der efterbedret med 600 omorika. Resten 1,54 ha er rillepløjet og planterne hertil er købt og betalt i 1994 regnskab. Det drejer sig om 1700 lærk og 1650 sitkagran.

Tak for bevillingen af komfuret. Det kom ganske bag på mig. Jeg har købt det og jeg regnede bestemt med selv at betale.

Vi ses så vi kan tilrettelægge skovvandringen til generalforsamlingen. Fru Thomasen er naturligvis også velkommen.

Venlig hilsen

Jørgen Herskind